

5 Μαρτίου 2021

Διάλογοι ανάμεσα στην Πατρίδα και κατοίκους που την εγκαταλείπουν

[Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός / Ιστορία, Αρχαιολογία, Παλαιογραφία, Στρατιωτικά & Εθνικά θέματα](#)

Φανταστικός διάλογος ανάμεσα στην Πατρίδα και τους κατοίκους του Ρεθύμνου, οι οποίοι την εγκαταλείπουν μετά την κατάληψη της από τους Οθωμανούς

«- Επειδή και θα μισεύσετε* και να με αρνηθήτε,
αμέτε* όλοι στο καλό, και μη μου θυμηθήτε.
- Πώς είναι δυνατόν ποτέ να μην σου θυμηθούμεν,
σε ξενιτιά που πάμενε, και πράγμα δεν βαστούμεν;
- Που θενά σταματήσετε, που νάν' η κατοικιά σας,
τάχα ναυρητ' ανάπαυσιν ογιά παρηγοριά σας;
- Έχομεν τας εικόνας μας για να τση προσκυνούμεν,
να πολεμούμεν τση εχθρούς πάντα να τση νικούμεν».

Κωνσταντίνου Ν. Σάθα, Τουρκοκρατούμενη Ελλάδα. Ιστορικών Δοκίμιον περί των προς αποτίναξιν του Οθωμανικού ζυγού Επαναστάσεων του ελληνικού έθνους (1453-1821), Αθήνα 1869, σ. 243.

* θα μισεύσετε = θα ξενιτευτείτε

* αμέτε = πηγαίνετε

Διαθήκη της εποχής της Τουρκοκρατίας

«Εις το όνομα το Πατρός, και του Υιού, και του Αγίου Πνεύματος, νυν και αεί, και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Εδώ κάνω καταγραφή της δυστυχισμένης οικογένειάς μας, που καταγόμαστε εδώ και πολλές γενιές από τη Ρούμελη και ήρθαμε σε αυτό το νησί τη Ζάκυνθο κατατρεγμένοι και όχι για άλλο λόγο... Σαν αληθινός χριστιανός, νιώθοντας την ανάγκη να είμαι έτοιμος κάθε ώρα και στιγμή να υποστώ την τρομερή και φρικτή κρίση του Θεού, ρύθμισα τις υποθέσεις μου. Πρώτον, συγχωρώ κάθε άνθρωπο που με έβλαψε και ζητώ από όλα τα αδέρφια μου τους χριστιανούς να με συγχωρέσουν όπου τους πίκρανα και τους έβλαψα. Αφήνω το ελάχιστο βιός μου στον αδελφό μου τον Γιώργη και θέλω να με θάψει χωρίς καθόλου έξοδα και τελετή, να μου αφήσει μόνο το βρακί και το μαύρο πουκάμισο και τίποτε άλλο και να με θάψει. Και αν θελήσει ο πανάγαθος και φιλεύσπλαχνος Θεός και βοηθήσει να ελευθερωθεί το δυστυχισμένο γένος μας από τον τρομερό, απάνθρωπο, αντίχριστο και άσπλαχνο Τούρκο, να ξεθάψει τα κόκαλά μου και τα κόκαλα του μακαρίτη του αδελφού μας Φιλόθεου, που τα έχω κρυμμένα σε μια σακούλα στη σπηλιά που γνωρίζει, και να τα θάψει μαζί και κοντά στα κόκαλα των γονιών μας στην εκκλησία της πατρίδας μας. αλλά το ξαναλέω, όταν ελευθερωθεί και όχι τώρα που είμαστε σκλάβοι. Άλλο τίποτε δεν έχω να πω, και αυτή είναι η μόνη και η τελευταία μου επιθυμία».

Κωνσταντίνου Ν. Σάθα, Τουρκοκρατούμενη Ελλάς. Ιστορικών Δοκίμιον περί των προς αποτίναξιν του Οθωμανικού ζυγού Επαναστάσεων του ελληνικού έθνους (1453-1821), Αθήνα 1869, σσ. 410-412.

(Απόδοση στα νέα ελληνικά)

Πηγή: iellada.gr